

**บทความ
Article**

10th Birthday Anniversary Faculty of Fine and Applied Arts

10 ปี ศิลปกรรมศาสตร์

10th Birthday Anniversary Faculty of Fine and Applied Arts

เทพศักดิ์ ทองนพคุณ

วันเวลาผ่านไป นับแต่เริ่มจัดตั้งคณะศิลปกรรมศาสตร์ เมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๔ บัดนี้คณะฯ ได้มีอายุครบ ๑๐ ปี ได้ดำเนินงานตามพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษา โดยได้ผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรี สำเร็จการศึกษาแล้วหลายรุ่นและในปีที่ ๑๐ คือ ปี ๒๕๔๔ นี้ ก็เริ่มเปิดสอนหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาด้านบริหารศิลปะและวัฒนธรรม นอกจากนี้ยังมีผู้ได้รับปริญญาศุษย์บัณฑิตในสาขาด้านศิลปะสองท่าน คือ ท่านกมล ทัศนธาตุลี และท่าน นอ. พยงค์ มุกดา

บทความนี้ขอเขียนถึงคณะศิลปกรรมศาสตร์ในสามมิติเวลา คือ อดีต ปัจจุบันและอนาคต โดยสังเขปดังนี้

อดีต

ด้านสถานภาพและบทบาท คณะศิลปกรรมศาสตร์มีรากฐานความเป็นมายาวนานพร้อม ๆ กับมหาวิทยาลัยบูรพา โดยในปี พ.ศ. ๒๔๙๔ เป็นภาควิชาศิลปศึกษาอยู่ในหมวดวิชามนุษยธรรมศึกษาและสังคมศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยวิชาการศึกษา (เปิดสอนวิชา "ศิลปวิจักษ์" และวิชา "ศิลปะสำหรับครู")

ในปี พ.ศ. ๒๕๑๔ วิทยาลัยวิชาการศึกษา ได้เปลี่ยนสถานภาพเป็นมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน และภาควิชาศิลปศึกษาก็เปลี่ยนเป็นภาควิชาศิลปะและวัฒนธรรม พร้อมกันนั้นก็เกิดภาควิชาดุริยางคศาสตร์ ซึ่งต่อมาได้ร่วมกัน และจัดตั้งเป็นคณะศิลปกรรมศาสตร์ สังกัดคณะมนุษยศาสตร์ เปิดสอนวิชาโทศิลปศึกษา (แต่สำหรับภาควิชาดุริยางคศาสตร์ เริ่มเปิดสอนวิชาโท ดุริยางคศาสตร์ ในปี พ.ศ. ๒๕๒๙)

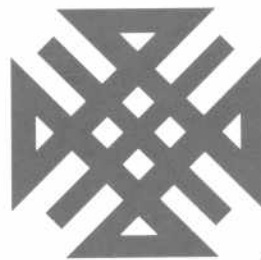
ปี พ.ศ. ๒๕๒๐ เปิดสอนวิชาเอกศิลปศึกษา ระดับปริญญาตรี หลักสูตรเทียบ ๔ ปี ทั้งภาคปกติและภาคสมทบ จนกระทั่งปี พ.ศ. ๒๕๓๐ จึงเปิดหลักสูตรศิลปศาสตร เป็นหลักสูตร ๔ ปี ในคณะมนุษยศาสตร์ (หลักสูตรศิลปศึกษา เป็นหลักสูตรคณะศึกษาศาสตร์)

ในระหว่างดำเนินการโครงการจัดตั้ง ฯ นั้น ได้เริ่มเปิดรับนิสิตรุ่นแรกหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต (ศป.บ.) สาขาศิลปะกรรมและสาขานิเทศศิลป์ ในปี พ.ศ. ๒๕๓๕ ปี พ.ศ. ๒๕๓๗ เปิดหลักสูตรสาขาภาพพิมพ์และสาขาเซรามิกส์

ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๓๓ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน ได้จัดตั้งเป็นมหาวิทยาลัยบูรพา ซึ่งในช่วงดังกล่าวนี้ ภาควิชาศิลปะและวัฒนธรรมและภาควิชาดุริยางคศาสตร์ ซึ่งร่วมกันทำโครงการจัดตั้งคณะศิลปกรรมศาสตร์ในสังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จนกระทั่ง พ.ศ. ๒๕๓๔ จึงได้รับการจัดตั้งเป็นคณะศิลปกรรมศาสตร์

ปัจจุบัน

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๑๒ ตอนที่ ๒๑ ก ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๓๔ จัดตั้งคณะศิลปกรรมศาสตร์ นับเวลาตั้งแต่เริ่มโครงการจัดตั้งในปี ๒๕๓๐ จนถึงวันประกาศซึ่ง เปรียบเหมือนวันเกิดของคณะฯ ก็ใช้เวลาตั้งทอ้งนาน ๔ ปี โดยมีโครงสร้างการบริหารงานเพียงหน่วยงานเดียว คือ สำนักงานเลขานุการคณะฯ ไม่มีภาควิชา แต่มีการแบ่งส่วนการบริหารภายในเป็นสาขาวิชา มีตราสัญลักษณ์ประจำคณะเป็นรูปทรงดังนี้

มีความหมาย คือ การสร้างสรรค์ศิลปกรรมและการทำกิจกรรมที่ต่อเนื่องกันตลอดอย่างนิรันดร์ (ซึ่งตราสัญลักษณ์นี้ได้เคยใช้อย่างไม่เป็นทางการ ตั้งแต่ยังเป็นภาควิชาศิลปะและวัฒนธรรม)

สีประจำคณะฯ คือ "สีเขียว" (VERIDIAN)

มีปรัชญาของคณะฯ คือ

"พัฒนาบุคคลให้เป็นนักสร้างสรรค์ มีความเป็นเลิศทางวิชาการ สร้างงานได้ด้วยตนเอง สัมพันธ์กับความเจริญทางสังคม เทคโนโลยีสมัยใหม่ มีบุคลิกภาพด้านการจัดการทำหน้าที่สมาชิกที่ดีในสังคม"

ช่วงเวลาตั้งแต่ได้รับการจัดตั้งเป็นคณะศิลปกรรมศาสตร์ในปี พ.ศ. ๒๕๓๘ จนถึงปีนี้เป็นปี พ.ศ. ๒๕๔๘ เป็นเวลา ๑๐ ปี ได้มีการเปลี่ยนแปลงพัฒนาหลายประการ

ปัจจุบัน คณะศิลปกรรมศาสตร์ แบ่งการบริหารภายในเป็น ๕ สาขาวิชา คือ

- สาขาจิตรกรรม
- สาขาภาพพิมพ์
- สาขานาฏศิลป์
- สาขาเซรามิกส์
- สาขาดุริยางคศาสตร์

ทำการเปิดสอนในหลักสูตรระดับปริญญาตรี ตามสาขาวิชาทั้ง ๕ สาขา สำหรับสาขาดุริยางคศาสตร์ แยกเป็นเอกดนตรีไทยและดนตรีสากล (โดยดนตรีไทยเริ่มเปิดสอนในปี พ.ศ. ๒๕๔๑ และดนตรีสากลเปิดรับนิสิตในปี พ.ศ. ๒๕๔๖) นอกจากนี้ยังเปิดรับนิสิตภาคพิเศษ สาขานาฏศิลป์ โดยเริ่มเปิดรับตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๔

ในปี พ.ศ. ๒๕๔๘ เป็นปีที่คณะฯ มีอายุครบรอบ ๑๐ ปี คณะฯ ได้เปิดสอนระดับบัณฑิตศึกษาขึ้นหนึ่งหลักสูตร คือ หลักสูตรการบริหารศิลปะและวัฒนธรรม ซึ่งนับเป็นการพัฒนาทางด้านวิชาการที่สำคัญอีกก้าวหนึ่งของคณะฯ ทั้งนี้เกิดจากการเตรียมความพร้อมในการพัฒนาบุคลากรให้มีตำแหน่งตามเกณฑ์ที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา(ทบวงเดิม) กำหนด

นอกจากภารกิจในการผลิตบัณฑิตทั้งระดับปริญญาตรีและปริญญาโท ดังกล่าวแล้ว คณะฯ ยังได้ดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา และได้ผ่านการประเมินจากคณะกรรมการประเมินผลการประกันคุณภาพ การศึกษาจากภายนอก (สมศ.) ในปี พ.ศ. ๒๕๔๖ และคณะศิลปกรรมศาสตร์เป็นหนึ่งในหน่วยงานของมหาวิทยาลัยบูรพา ที่ได้รับคำชมจากคณะกรรมการดังกล่าว

ในด้านต่างประเทศ ได้มีการแลกเปลี่ยนกับมหาวิทยาลัยในต่างประเทศ ทั้งการศึกษาดูงาน การนำผลงานทัศนศิลป์ และดนตรีพร้อมทั้งการแสดงไปจัดแสดงในมหาวิทยาลัยที่ทำความตกลงร่วมมือกันทางวิชาการ ได้แก่ มหาวิทยาลัย Dali University P.R. China, มหาวิทยาลัย Chungnam University ประเทศสาธารณรัฐเกาหลีใต้, Curtin University ประเทศออสเตรเลีย รวมทั้งนำนักศึกษาไปแสดงงานทัศนศิลป์ ดนตรี และการแสดงยังต่างประเทศร่วมกับคณาจารย์ด้วย

นอกจากนี้ด้านต่างประเทศยังได้ทำโครงการการบรรยาย และการปฏิบัติงานของศิลปินต่างชาติ เพื่อให้นักศึกษาและคณาจารย์ได้ร่วมศึกษา และรับฟังแนวความคิดที่หลากหลายของศิลปินต่างชาติ มีทั้งศิลปินจากสหรัฐอเมริกา เกาหลีใต้ อิตาลี ญี่ปุ่น ฯลฯ ซึ่งนับว่ากิจกรรมด้านต่างประเทศได้พัฒนาก้าวหน้าไปมาก และในช่วงเดือนกรกฎาคมนี้ ซึ่งเป็นช่วงเฉลิมฉลอง ๕๐ ปี มหาวิทยาลัยบูรพา ก็จะมีคณาจารย์, ศิลปิน และนักศึกษาจาก Dali University มาแสดงนิทรรศการผลงานศิลปะพร้อมทั้งดนตรีและศิลปะการแสดง ณ มหาวิทยาลัยบูรพา นอกจากนี้คณะผู้บริหารสถาบันศิลปะคุนหมิง (Kunming) ก็จะเดินทางมาเยี่ยมชมและศึกษาดูงานคณะศิลปกรรมศาสตร์ พร้อมทั้งเจรจาความร่วมมือระหว่างสถาบันศิลปะเพื่อทำการแลกเปลี่ยนคณาจารย์ และนิสิตต่อไป อีกสถาบันหนึ่งด้วย

ด้านอื่น ๆ เช่น การบริการวิชาการแก่ชุมชนมีทั้งการดำเนินการแบบโครงการ เช่น โครงการค่ายศิลปกรรมสำหรับเยาวชน โครงการอบรมเชิงปฏิบัติการ "การผลิตเครื่องปั้นดินเผาด้วยตนเอง" โครงการสืบสานดนตรีไทย มหาวิทยาลัยบูรพา ฯลฯ ด้านการวิจัย คณาจารย์ในคณะศิลปกรรมศาสตร์ได้ทำการศึกษาวิจัยในหลายหัวข้อหลายโครงการผู้ที่ทำวิจัยอยู่สม่ำเสมอ เช่น รศ.ภรดี พันธุภากร รศ. สุชาติ เกาทอง เป็นต้น ซึ่งสามารถดูรายละเอียดทั้งการบริการวิชาการแก่ชุมชน และงานวิจัยได้จากเอกสารรายงานประจำปีของคณะฯ ซึ่งดำเนินการจัดทำทุกปี รวมทั้งได้มีการเผยแพร่วิชาการทั้งรูปแบบนิทรรศการ และหนังสือวิชาการของคณะศิลปกรรมศาสตร์ นอกจากนี้บุคลากรของคณะฯ ยังได้รับเชิญเป็นกรรมการในการประกวดศิลปกรรมทั้งในระดับชาติ และระดับภูมิภาค ตลอดจนเป็นกรรมการในองค์กรด้านศิลปะวัฒนธรรม เช่น กรรมการสภาวัฒนธรรมจังหวัดชลบุรี ต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนเป็นกิจกรรมที่คณะฯ มีต่อสาธารณชน

อนาคต

ครับถ้าเราจะมองไปยังอนาคต เราคงต้องดูศักยภาพของเราในปัจจุบันเป็นหลักและมองไปในอนาคต โดยคำนึงถึงความเป็นไปจะเป็นโอกาสภัยคุกคาม สถานการณ์ความเป็นไปได้ในอนาคตเพื่อวางแผนในการพัฒนาองค์กรของเรา

ณ วันนี้ คณะฯ มีบุคลากรทั้งสิ้น ๓๔ คน เป็นข้าราชการสายผู้สอน ๑๕ คน สายสนับสนุน ๓ คน พนักงานมหาวิทยาลัยสายผู้สอน ๗ คน ลูกจ้างประจำ ๑ คน พนักงานเงินรายได้ (ลูกจ้างชั่วคราวเดิม) ๘ คน จากเริ่มต้นที่มีเพียง ๕ คนโดยมีอาจารย์ธานี สุวรรณช่าง และ ผศ. มารุต อัมรานนท์ (เสียชีวิตแล้ว) เป็นหัวหน้าภาควิชาศิลปะและวัฒนธรรมสังกัดคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน ตามลำดับ ปัจจุบันอาจารย์ของคณะฯ มีตำแหน่งทางวิชาการซึ่งเป็นสิ่งสำคัญยิ่งในการพัฒนาและขยายการศึกษาดังนี้ รองศาสตราจารย์ ๓ ท่าน (รวม รศ. สุวิทย์ จิระมณี ซึ่งอยู่ระหว่าง

การขอขยายเวลาปฏิบัติราชการ) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ๓ ท่าน นอกนั้นตำแหน่งอาจารย์สำหรับวุฒิ การศึกษามีวุฒิปริญญาเอก ๑ ท่าน และนอกนั้นปริญญาโท

ถ้าดูจากกำลังคนแล้วการจะขยายการศึกษาและเป็นการประกันคุณภาพการศึกษาไปด้วย จะต้องพัฒนาตำแหน่ง วิชาการ วุฒิการศึกษา และจำนวนกำลังคนให้เพียงพอ โดยเฉพาะให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐานการอุดมศึกษา ที่กำหนดใหม่ซึ่ง นับเป็นอุปสรรคสำคัญยิ่ง ทั้งนี้ปัจจุบันคณะฯ ได้เร่งดำเนินการโดยการสนับสนุนให้อาจารย์เข้าสู่ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์เข้าสู่ตำแหน่งรองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์เข้าสู่ตำแหน่งศาสตราจารย์ ซึ่งเป็นเป้าหมายสำคัญ ของมหาวิทยาลัยเช่นกัน โดยคณะฯ มีอาจารย์ที่กำลังศึกษาระดับปริญญาเอกสาขาออกแบบ ๑ ท่าน และมีผู้ที่สมัครรับทุน พัฒนาบุคลากรที่จะบรรจุเป็นอาจารย์ ระดับปริญญาเอก สาขาบริหารศิลปะวัฒนธรรม กำลังศึกษาอยู่ ณ ประเทศฝรั่งเศส ๑ คน ระดับปริญญาโท สาขาคณตรี และสาขาเทคโนโลยีทางการศึกษา อีกสาขาละ ๑ คน นอกจากนั้นอาจารย์ในสาขา ดุริยางคศาสตร์ ยังกำลังสอบเพื่อศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก สาขาคณตรีอีก ๒ ท่าน จะเห็นว่าคณะฯ ได้เตรียมการเพื่อ การพัฒนาให้เป็นประเด็นสำคัญยิ่ง

ด้านงบประมาณ เมื่อเป็นคณะศิลปกรรมศาสตร์ในช่วงแรกๆ คณะฯ มีรายได้ประมาณล้านบาทเศษ ได้รับเงินงบประมาณแผ่นดินมาก ปัจจุบันคงเป็นด้วยนโยบายให้มหาวิทยาลัยออกนอกงบประมาณทำให้งบประมาณแผ่นดินลดน้อยลงไปมาก แต่คณะฯ ก็มีเงินจากงบประมาณรายได้ของคณะฯ ประมาณปีละ ๙ - ๑๐ ล้านบาท ซึ่งเป็นผลจากการขยายหลักสูตร ดุริยางคศาสตร์ (ดนตรีสากล) อีกหนึ่งสาขาในปี พ.ศ. ๒๕๔๖ และการสอนวิชาการศึกษาทั่วไป คือ วิชาสหศาสตร์ ๓ ทำให้มีงบประมาณในการบริหารจัดการได้มากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามรายจ่ายก็เพิ่มมากขึ้นด้วยซึ่งจะต้องพิจารณาการใช้จ่ายอย่าง รอบคอบและให้เกิดประโยชน์สูงสุด

สำหรับอาคารสถานที่ ปัจจุบันนี้มีอาคารในการศึกษาปฏิบัติงานและการบริหารงาน ๓ อาคาร คือ ๑. อาคาร AB. 1 (Art Building 1) ใช้เป็นสำนักงานเลขานุการคณะฯ และการจัดการศึกษา สาขาดุริยางคศาสตร์ (ทั้งดนตรีไทยและ ดนตรีสากล) สาขาจิตรกรรม สาขานิสิตศิลป์ และสาขาการบริหารศิลปะและวัฒนธรรม (ปริญญาโท) ๒. อาคาร AB. 2 ใช้ในการศึกษาสาขาเซรามิกส์ และ ๓. อาคารปฏิบัติงานสาขาภาพพิมพ์ ซึ่งเป็นอาคารโขนาคาร์เล็กเดิมของมหาวิทยาลัย

เรื่องอาคารสถานที่ ขอท้าวความพอสังเขปให้เห็นภาพความเป็นมาคือ ช่วงเป็นภาควิชาศิลปะและวัฒนธรรม สังกัด คณะมนุษยศาสตร์ ที่ทำการและอาคารปฏิบัติงานอยู่ที่อาคารคณะมนุษยศาสตร์เดิม ซึ่งปัจจุบันได้รับการปรับปรุงเป็นอาคาร อนุรักษ์อยู่ในความดูแลใช้ประโยชน์ของคณะพยาบาลศาสตร์ อาคารหลังนี้เคยได้รับการอนุมัติให้รื้อถอนเพื่อเป็นอาคาร ปฏิบัติงานของคณะพยาบาลศาสตร์ แต่ได้มีการทักท้วงคัดค้านว่าเป็นอาคารที่มีคุณค่าทางสถาปัตยกรรม และประวัติศาสตร์ ของมหาวิทยาลัย โดยมีทั้งคณะนักศึกษาปัจจุบัน คิษย์เก่า และผู้มีส่วนสำคัญคือ รศ.ภรดี พันธุมภกร ทำให้อาคารหลังนี้ยังคง อยู่ และได้รับการปรับปรุงเป็นอย่างดี โดยคณะพยาบาลศาสตร์ซึ่งต้องขอขอบคุณเป็นอย่างสูง

ในช่วงทำโครงการจัดตั้งคณะศิลปกรรมศาสตร์ ได้ใช้อาคารสีสรรคซึ่งเป็นอาคารโรงยิมมยเดิม ของคณะพลศึกษา เป็นที่ทำการและเป็นอาคารปฏิบัติงานของนิสิต โดยมี รศ. สุชาติ เกาทอง เป็นประธานโครงการและนับเป็นผู้นำในการขับเคลื่อนโครงการฯ จนประสบความสำเร็จ แต่อาคารหลังดังกล่าวก็ได้ถูกรื้อถอนเพื่อสร้างหอประชุมอรรถวิบูลย์

เมื่อได้รับการจัดตั้งเป็นคณะศิลปกรรมศาสตร์ ได้ย้ายสำนักงานและห้องปฏิบัติการทางศิลปะไปอยู่ชั้น ๔ อาคาร คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ หรืออาคาร Qs 2 ในปัจจุบัน จนกระทั่งปัจจุบันมีอาคารเรียน ๓ อาคารดังกล่าว

ถ้าดูสภาพในปัจจุบันจะเห็นว่าอาคารปฏิบัติงานทางภาพพิมพ์ยังอยู่แยกจากอาคาร AB.1 และ AB.2 มาก และสภาพ ทรุดโทรมพอควร ดังนั้นเพื่อการบริหารจัดการเรื่องอาคารสถานที่และในการขยายงานจึงจำเป็นต้องมีอาคารเพียงพอ คณะฯ จึงได้ทำการขอตั้งงบประมาณปี พ.ศ. ๒๕๔๙ เพื่อก่อสร้างอาคารปฏิบัติงานภาพพิมพ์และดนตรีสากล ที่ยังไม่เพียงพอจำนวน หนึ่งอาคาร ภายในบริเวณกลุ่มอาคาร AB. 1 และ AB. 2 หากได้รับงบประมาณคงทำให้แผนงานในอนาคตเป็นไปได้ด้วยดี

จากที่ได้กล่าวถึงการเตรียมความพร้อมทั้งด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ และด้านอาคารสถานที่ ทั้งหมดเพื่อการ ขยายงานในอนาคต คือ การเปิดหลักสูตรศิลปกรรมศาสตร์ศึกษา (ระดับปริญญาโท) ในปี พ.ศ. ๒๕๕๑ การจัดตั้ง วิทยาลัยดนตรีและศิลปะการแสดง การเปิดหลักสูตรระดับปริญญาเอก ในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ การเตรียมการสำหรับการออกนอก ระบบ สิ่งที่จะทำในอนาคตเหล่านี้ล้วนเป็นภารกิจที่สำคัญ เป็นพันธะหน้าที่ของพวกเราชาวคณะศิลปกรรมศาสตร์ทุกคน ความเจริญของคณะฯ และความเจริญของทุกคนอยู่ในความรับผิดชอบของพวกเราทุกคนแล้ว ณ วันนี้ ผมเป็นผู้รับใช้ของ องค์การที่ได้พยายามทำงานอย่างเต็มกำลังความสามารถ และขอขอบคุณทุกคนที่ได้ช่วยกันทำงานจนคณะฯ ดำเนินกิจการมา จนถึงทุกวันนี้ด้วยดี

คณะศิลปกรรมศาสตร์มีทรัพยากรน้อย (เมื่อเทียบกับคณะฯ อื่นในมหาวิทยาลัย) เรามีคนน้อย ทุนน้อย ทำงานหนัก แต่เราก็มีเอกภาพ มีความตั้งใจที่ดี ขอให้ทุกคนตั้งใจทำงานอย่างเต็มที่อาศัยความซื่อสัตย์สุจริตเป็นเกราะคุ้มกันตน ดังนั้น

กระทำความดี ตั้งต้นในที่ต่ำเอกเช่นแม่น้ำอันยิ่งใหญ่ ที่สายน้ำไหลมารวมเป็นพลังเกือกกุลสรรพสิ่งทั้งหลาย ร่วมกัน
นำคณะฯ ไปสู่เป้าหมายดังปรัชญาของคณะที่ได้ปรับปรุงพัฒนาในปี พ.ศ. ๒๕๔๘ ปีแห่งวาระครบรอบ ๑๐ ปีสถาปนาคณะ
ศิลปกรรมศาสตร์ คือ

"เป็นเลิศวิชาการ
เชิดชูคุณธรรม

สานสร้างศิลปกรรม
มุ่งนำสากล"

ด้วยความขอบคุณชาวคณะศิลปกรรมศาสตร์
ทุกท่านอย่างสูงยิ่ง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เทพศักดิ์ ทองนพคุณ)
คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์